REPOLA-SEURA R.Y.

Repolainen 36

Jäsentiedote 3/2005

Repolainen

on **Repola-Seura ry**:n jäsentiedote, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Aikataulu:

nro **37**: joulukuun alku (viikko 49)
aineistopäivä 21.11.05

nro **38**: maaliskuun loppu (viikko 12)
aineistopäivä 7.3.06.

Toimituskunta:

Päätoimittaja
puheenjohtaja Tuula Kilpeläinen
(08) 655 0940 ja 044 330 55 29
siltahaka@suomi24.fi
Toimitussihteeri ja taitto
Päivi Sandberg
040 721 7197
paivi.sandberg@ovako.com
paivi.sandberg@pp.inet.fi
Jäsen
Erkki Mauranen
(03) 476 3273 ja 040 560 38 29
ermau@phpoint.fi

Painopaikka

Offset YM Ky, Ruovesi

Kansikuva:

Bomban sali oli täynnä Repola-Seuran perustavassa kokouksessa kesällä 1985.

Päätoimittajalta

Kuluneena kesänä järjestetty Repolan reissu sai ennenäkemättömän suosion. Kaikki halukkaat eivät sopineet mukaan. Reissulla oli mm. paikallislehti **Kuhmolaisen** toimittaja, joka kirjoitti tiiviin tietopaketin lehteensä. Voitte katsoa intenetistä tarkemmin tätä tekstiä: **www.kuhmolainenlehti.fi**

Tämä tietänee sitten reissuamisen jatkumista myös ensi vuonna. Itse en päässyt matkalle sattuneen tapaturman johdosta. Kaikki tieto, mitä olen matkalaisilta saanut, on ollut voittopuolisesti positiivista. Tuonnempana tarkempia matkaselostuksia kuvineen.

Repolalaiset ovat toivoneet meiltä retkeläisiltä enemmän ohjelmaa sunnuntaipraasniekoille. Nyt siis suunnittelemaan, mitä me voisimme viedä Repolaan ensi kesänä. Olisiko kyykäntaitajia lähdössä kyykkäämään? Seuramme on toimittanut sinne välineet kuusi vuotta sitten, mutta asiaan ei ole vielä innostuttu sielläpäin.

Nettisivuista

Yhdistyksen nettisivut ovat olleet päivittämättä jo jonkin aikaa. Etsimme uutta **nettivastaavaa**, koska yksi ja sama henkilö ei voi olla ikuisesti kiinnostunut tekemään tätä palkatonta hommaa. Saanemme nyt lähiaikoina entiset sivut päivitettyä ja siten ajantasalle. Kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä minuun.

Säännöt

Repola-Seuran toiminnassa kehotetaan sääntöjemme mukaan:

1. Olemaan yhteistyössä repolalaisen ja karjalaisen perinteen edistämisen kannalta keskeisten järjestöjen kanssa.
2. Järjestämään repolalaisten tilaisuuksia ja tapaamisia.
3. Harjoittamaan repolaisen kansanperinteen ja kulttuurin tutkimusta sekä
4. Auttamaan jäseniään yhteyksien saamiseksi sukulaisiin Karjalan Tasavallassa.

Nämä kertauksen vuoksi tähän kirjoitettuina. Arvelen, että suuri osa jäsenistöstä ei ole tutustunut sääntöihimme. Myös toivon yhteydenottojanne toiminnan järjestämiseksi palvelemaan entistä paremmin jäsenistömme tarpeita ja toiveita. Erityisesti toivon tekstejä ja kuvia julkaisuumme **Repolaiseen**. Yhteyttä voi pitää myös muihin hallituksen jäseniin.

Kesämatkan yhteydessä on jätetty **Repolan koululle** toivomus järjestää piirustuskilpailu aiheena ”Kotiseutuni Repola”. Tästä kuulemme lisää varmaan tuonnempana.

Syysterveisin
puheenjohtaja Tuula Kilpeläinen
p. 08 - 6550 940,
e-posti: siltahaka@suomi24.fi

Repola-Seuran 20-vuotistaipaleelta

Suomen **Repola-Seura** perustettiin Nurmeksen **Bomban Kalevanhovi**ssa kaksikymmentä vuotta sitten 21.7. 1985. Perustamisesta oli keskusteltu aikaisemmin Enon, Ilomantsin, Nurmeksen ja Lieksan tapaamisten yhteydessä. Vuonna 1981 pidetyssä Nurmeksen kokouksessa kauppaneuvos **Pauli Mauro** esitti seuran perustamista repolalaisten sukujen yhdyssiteeksi. Kauppaneuvos **Juho Törhönen** kannatti lämpimästi Paulin ehdotusta. Perustavassa kokouksessa oli läsnä 70 repolalaisten sukujen edustajaa. Seuran asioita hoitamaan valittiin toimikunta, johon kuuluivat **Erkki Mauranen** Ruovedeltä, **Erkki Mauranen** Kuopiosta, **Heikki Palaskari** Helsingistä, **Seppo Pikarinen** Vehkalahdelta ja **Juhani Mauranen** Lieksasta.

Matkoja Karjalan laulumaille

Ensimmäinen Karjalan matka suuntautui Leningradin kautta Petroskoihin heinäkuussa 1987. Kizin museosaari, Kivatson putoukset ja Kontupohjan maisemat tulivat tutuiksi 36 repolalaiselle.

Ensimmäinen matka Repolaan toteutui **Hannu Pottosen** järjestämänä vuonna 1992. Mukana oli pikkubussillinen Maurasia ja Pottosia. Tutustuttiin O**melien** ja **Haukkasaaren** kyliin. **Feodor Pottosen** kestitys oli ystävällistä ja ylenpalttista.

Seuraava matka 1993 keräsi jo kaksi pikkubussillista väkeä mukaan. Kulttuuritalon iltamissa oli väkeä tuvan täydeltä kuuntelemassa **Elli Sonkkasen** ja **Helena Kalliolan** esityksiä.

Kolmas matka Repolaan toteutui jo seuraavana vuonna. Hannun kyydissä matkusti 22 repolalaisten sukujen edustajaa. Kyläneuvoston jäsenten kanssa keskusteltiin mahdollisuuksista kirjoittaa Repolan historia ja järjestää ensimmäinen sodanjälkeinen pruasniekka 1995. Repola-Seuran puheenjohtaja **Albert Ilonen** ja kyläpäällikkö **Feodor Filatov** hyväksyivät ehdotuksemme.

Pruasniekkamatka toteutui heinäkuussa 1995. Repolan entisen kirkon paikalle pystytettiin **Leo Homasen** hankkima matkamiehen risti. Vainajien muistopalveluksen toimitti Lieksan kirkkoherra **Jari Jolkkonen Ilomantsin veteraanikuoron** avustamana. Pruasniekkamurkina nautittiin koulun tiloissa ja kulttuuritalon iltajuhlassa **Teuvo Jetsu** kertoili hauskoja suakkunoita, veteraanikuoro ja **Karjalan tytöt** lauloivat. **Leo Filipov** kertoi juhlapuheessaan Repolan rajapitäjän tulevaisuuden näkymistä.

Toinen pruasniekkamatka toteutui jo seuraavana vuonna. Vedenpyhityksen ja liturgian toimittivat **Stefan Holm** Joensuusta ja Jari Jolkkonen Lieksasta **Pauli Matveisen** johtaman

Joensuun ortodoksisen seurakunnan kuoron avustuksella. Kyläneuvoston edustajien kanssa keskusteltiin rajanylitysmahdollisuuksien parantamisesta ja kirkollisten toimitusten aloittamisesta Repolassa. Tuomisina Repolan koulu sai pakettiautollisen koulutarvikkeita **Martti Nesterisen** kuljettamana.

Kolmatta pruasniekkajuhlaa vietettiin 13.07.1997. Tarkoitus oli matkata lyhyintä reittiä **Lieksan Inarista Lusman** ja **Lentieran** kautta suoraan Repolaan. Propuska juuttui Moskovan keskushallinnon ja Helsingin suurlähetystön välille ja matka tehtiin **Vartiuksen** kautta kuten ennenkin. Rahvasta oli mukana 35 henkeä. Isät Stefan Holm ja Jari Jolkkonen toimittivat kasteen sakramentin Pauli Matveisen johtaman kuoron avustuksella. Kaikkiaan kastettiin 47 henkilöä.

Sunnuntain vedenpyhityksen ja liturgian toimittivat suomeksi ja venäjäksi Jari Jolkkonen ja Stefan Holm. Juhlan ohjelmistosta vastasivat Repolan ”tyttökuoro”, **Mujejärven tanhutytöt**, **Viktor Lazarev**, v**aruskunnan soittajapojat** ja **Elli Maria Sonkkasen** ja **Aili Maria Heikkisen** laulu- ja kantele-esitykset. Parisatapäinen yleisö tanssahteli urheilukentän nurmella kukin omalla tyylillään.

Sade häiritsi Repolan neljättä proasniekkaa 1998. Hannun kyydissä körötteli Repolaan 32 uutta ja vanhaa Repolan kävijää. Kahdessa kastetilaisuudessa sai kasteen 14 henkilöä. Vedenpyhityksen Lieksanjärven rannalla toimitti Stefan Holm Pauli Matveisen, **Andrei Verikovin** ja **Tuula Kilpeläisen** avustamana. Liturgian kirkonmäellä matkamiehen ristillä toimittivat Holm, Jolkkonen, Verikov, **Hannu Hätinen** ja Pauli Matveinen.

Illatsut pidettiin päivällä urheilukentällä sateen pelossa. Taivas repesikin ukkosen jylinään ja kaatosateeseen. Juhlassa ei päästy alkua pidemmälle.

Erkki Mauranen

Liturgian valmistelua Repolassa 1998. Vasemmalta Andrei Verikov, Hannu Hätinen, isä Stefan Holm, isä Jari Jolkkonen ja kanttori Pauli Matveinen.

Erkki Mauranen

Repolan matkat on aina tehty Hannu Pottosen kyydissä. LÄhdössä koti-Suomeen 1998. Repola-Seuran puheenjohtaja Albert Ilonen pyöränsä kanssa katsastaa joukkoa.

Viidettä praasniekkaa vietettiin 18.7.1999. Liturgian ja vedenpyhityksen toimitti isä Stefan Holm **Marja- Leena** ja **Nikolai Kuglerin** avustamana. Kastettiin lapsia, pelattiin kyykkää ja nautittiin juhla-ateria omista eväistä koulun tiloissa.

Yhdeksäs Repolan reissu 14. - 17.7.2000 oli puhdas sukulaismatka esi-isien kotitanhuville.

Kymmenes matka keräsi 30 kyydittävää Hannun autoon. Tulli keräsi omat bonuksensa ylimääräisistä viemisistä. Paluumatkalla hajosi autosta jousituksen ilmatyyny. Matkalaiset tutustuivat omin neuvoin sukujensa entisiin kotikyliin **Saarenpäähän**, **Omelie**en, **Haukkasaareen** ja **Kolvasjärveen**. Kyläjuhlassa esiintyivät paikalliset kuorot ja musiikkiryhmät **Viktor Lazarev**in haitarin säestämänä. Tällä kertaa ei oltu pappia kyydissä.

Kymmenvuotisjuhlapraasniekkamatka toteutui heinäkuussa 2002. Isä Stefan Holm toimitti liturgian v. 1997 pystytetyn matkamiehen ristin äärellä Repolan entisen kirkon mäellä. Kulttuuri-alon sali oli ääriään myöten täynnä paikallista rahvasta kuuntelemassa mujejärveläisten ja paikallisten taitajien musiikki- ja tanhuesityksiä.

Vuoden 2003 matka suuntautui toisen kerran **Petroskoihin** ja **Kizin** saarelle. Mukana oli kymmenkunta Karjalan kävijää.

Praasniekkaa viettämässä ja sukulaisia tapaamassa oltiin jälleen vuonna 2004. Isä **Leo Iltola** toimitti pyhän liturgian kulttuuritalossa ja muujärveläiset esittivät perinteistä ohjelmaa kyläaukiolla.

20-vuotisjuhlapraasniekkaa vietettiin viime heinäkuussa. Omelien kylään pystytettiin **Kyöttisten sukuseuran** toimesta **matkamiehenristi**, jonka siunasi isä Jari Jolkkonen.

Aunuksen Repolan historiakirja

Ajatus Repolan historian kirjoituttamisesta syntyi **Kuopiossa 1986** pidetyssä seuran vuosikokouksessa. **Erkki Mauranen** Kuopiosta piti esitelmän aiheenaan "**Historian tietoja Repolan kylästä ja Karjalasta**". **Jelena Kalliola** kertoi muisteluksia ja vanhoja tarinoita Repolasta. Näiden esitysten pohjalta syntyi ajatus Repola-kirjan toimittamisesta jälkipolvien luettavaksi. Asiasta pyydettiin lausunto akateemikko **Pertti Virtarannalta**, joka piti hanketta erittäin tarpeellisena, koska tiedot Repolasta ja repolalaisten elämästä ovat vielä tallentamatta.

Hanketta pohdittiin seuraavana vuonna 37 hengen voimin **Petroskoin** matkan yhteydessä. Sovittiin, että jos asia antaa aihetta siihen palataan seuraavassa vuosikokouksessa, joka pidettiin vasta **1989 Kuhmon Petäjäniemessä. Pentti Keynäs** kertoi Repolan menneisyyteen liittyvästä lähdeaineistosta. Ajatus jäi myssyn alle mietittäväksi.

Historian kirjoituttaminen sai lisäpuhtia **Ilomantsissa 1994** pidetyssä vuosikokouksessa. FL **Osmo Kiiskinen** esitelmöi Repolan, Pielisjärven ja Lieksan kauppasuhteista. Asiasta keskusteltiin Repolan matkan yhteydessä kunnanjohtaja **Feodor Filatovin** ja Repola-Seuran puheenjohtaja **Albert Ilosen** kanssa. Molemmat kannattivat ajatusta lämpimästi. Samana vuonna pyydettiin myös Joensuun yliopiston historianlaitoksen esimiestä professori **Antero Heikkistä** tutkimaan mahdollisuuksia yliopiston mukaantulosta hankkeeseen.

Vuonna **1995** päätettiin lopullisesti kirjoitustyön käynnistämisestä. Leo Homasen esityksestä valittiin historiatoimikunta, jonka sihteerinä toimi **Leo Homanen** ja jäseninä **Juhani Kyöttinen** ja **Jorma Pikarinen.** Toimikunta laati historian alustavan disposition ja ryhtyi hankkimaan kirjoittajia **Joensuun ja Petroskoin yliopistoista**. Leo Homanen valittiin historiatoimikunnan puheenjohtajaksi ja kirjoitustyön vetäjäksi. Kirjalliset sopimukset laadittiin kymmenen kirjoittajan kesken, joista kolme on Petroskoin yliopiston tutkijoita.

Helmikuussa 1997 sovittiin lopullisesti kirjan toimittamiseen liittyvät asiat Joensuussa. Päätettiin toimittaa Repolan historiakirja, jonka sivumäärä on noin 300 ja painosmäärä 400 kpl. Seuraava vuosi kuluikin sitten rahoituksen järjestelyissä. Kirjan toimittamisen kustannusarvio oli 200 000 mk eli noin 33 630 euroa. Oli lähdettävä kerjuulle.

Karjalaisen Kulttuurin Edistämissäätiö myönsi hankkeeseen 30 000 mk:n apurahan. **Väinölä-Säätiöltä** saatiin 10 000 mk. Muina tukijoina olivat **Karjalan Sivistysseura**, **Lieksan kaupunki**, **Kuhmon kaupunki**, **Ilomantsin kunta**, **Haminan Ortodoksinen Srk**, **UPM-Kymmene Oyj**, **Nurmeksen Kauppayhtiö** ja **Cembra Garden**. Loppu rahoituksesta saatiin kirjan ennakkomyynnillä ja jäsenkeräyksellä. Kirjan ilmestyttyä seura oli velaton. Kiitos talkootyön, jota toimituskunta ja erityisesti molemmat päätoimittajat tekivät.

Leo Homanen erosi päätoimittajan tehtävästä sairauden perusteella ja työtä jatkoi **Heikki Tarma** Joensuusta. Kirja painettiin **Gummerus Kirjapaino Oy**:ssä Jyväskylässä. Käännökset venäjänkielestä suomeksi toteutti **Eila Frolova**. Kannen suunnitteli **Mika Myyry**.

Kirjan julkistamistilaisuus pidettiin **22.09.2001 Joensuussa** kulttuurikeskus **Carelicumin** auditoriossa. Tilaisuudessa oli läsnä yli 40 henkeä; kirjoittajia, tukijoita, yhteisöjen edustajia, yhteistyökumppaneita ja seuran jäseniä.

Juhlan avasi taidemuseon johtaja **Ann-Mari Karvinen**, Erkki Mauranen kertoi kirjan toimittamisen eri vaiheista, taiteilija **Vuokko Pakarinen** lausui Jelena Kalliolan runon ”Muistan synnyinsijat omat”. Professori Antero Heikkinen piti kirjan toimittamista mittavana saavutuksena piskuiselle Repola-Seuralle. Juhlassa luovutettiin seuran standaarit kääntäjä Eila Frolovalle ja päätoimittaja Heikki Tarmalle. Lopuksi nautittiin pullakahvit ja tehtiin ensimmäiset kirjakaupat.

Jäsenjulkaisu Repolainen

Repola-Seuran Lieksan kokouksessa 3.8.1996 **Lauri Huotari** Polvijärveltä esitti ajatuksen jäsentiedotteen toimittamisesta ja lähettämisestä seuran jäsenille. Asiaa kypsyteltiin hallituksen piirissä ja tiedotteen julkaiseminen koettiin tarpeelliseksi jäsenistön informoimiseksi. Ajatuksena oli kerran pari vuodessa lähettää jäsenille ***Repolainen***, jossa kerrotaan seuran toiminnasta, suunnitelmista, jäsenten mielipiteistä ja kaikesta mikä liittyy repolalaisten jälkeläisten elinpiiriin, kokemuksiin, tuntemuksiin ennen ja nyt.

Ensimmäinen Repolainen ilmestyikin **jouluksi 1996**. Lehdykäinen painettiin **Offset YM Ky**:ssä Ruovedellä. Seuraavana vuonna 1997 hallitus päätti toimittaa tiedotteen neljä kertaa vuodessa. Lehti painettiin **Joensuun Yliopistopainossa**, koska toimitussihteeri Lauri Huotarin oli helpompi hoitaa painotyö Sotkumasta käsin Joensuussa. Yliopistopaino todettiin liian kalliiksi ja painattaminen siirtyi takaisin Ruovedelle. Toiseksi toimitussihteeriksi tuli **Seppo Pikarinen** Vehkalahdelta. Päätoimittajan pestiä hoiteli edelleen **Erkki Mauranen** Ruovedellä. Tuosta vuodesta lähtien Repolainen on ilmestynyt neljä kertaa vuodessa ja painotyön on hoitanut Offset YM Ky. Nyt ilmestyvä Repolainen on jo 36. Ensi vuonna Repolainenkin täyttää kymmenen vuotta. Nykyinen päätoimittaja on **Tuula Kilpeläinen** Kuhmosta ja toimitussihteeri ja taittaja **Päivi Sandberg** Imatralta.

Vuosien varrella tapahtunutta

Alunperin oli tarkoitus, ettei seuraa rekisteröidä vaan toimitaan **Karjalan Sivistysseuran** alaosastona. Ajatuksesta oli kuitenkin luovuttava, koska rekisteröimätön seura ei voi järjestää valtakunnallisia rahankeräyksiä. Seuran historian kirjoituttaminen vaati rahankeruuta ja seuralle oli laadittava säännöt ja seura oli rekisteröitävä. Seuralle laadittiin säännöt 1996, mutta Patentti- ja rekisterihallitus palautti ne

tarkennuksia varten. Korjatut säännöt päätettiin hyväksyttää vuosikokouksessa 1997. Rekisterihallitus hyväksyi korjatut säännöt 29.05.1997, rek. nro 170100.

Repola-Seuran rintamerkin ja pöytästandaarin on suunnitellut seuralle lahjaksi **Leo Homanen.** Lähtökohtana ovat olleet tietenkin **kettu** eli **repo** ja Itä-Karjalan kansallisuuskartta. Repolan kunnan raja työntyy sekä itään että länteen. Rajan muoto kuvaa taistelua elintilasta kuten Repolan kohdalla tapahtui itsenäisyysajan jälkeen. Vihreä väri kuvaa alueen metsäisyyttä, musta rajan pysyvyyttä ja surua Karjalan kansan jaosta, punainen taisteluissa vuodatettua verta ja veriveljeyttä rajan takaiseen Karjalan heimoon. Siis samat värit kuin **Akseli Gallen-Kallelan** suunnittelemassa Itä-Karjalan lipussa.

Seuran hallinto ja toimijat

Seuran hallinto ja toiminta oli vuodesta 1985 alkaen erilaisten toimikuntien varassa. Mietittiin rekisteröidytäänkö vaiko ei. Laadittiin useita sääntöehdotuksia, jotka eivät sitten toteutuneetkaan. Rahan kerääminen historiakirjaa varten ei olisi onnistuntunut ilman virallisia sääntöjä. Loppujen lopuksi viralliset säännöt saatiin hyväksytetyiksi vasta 1997. Rahaa oli ennen tätä saatu kirjakassaan ja historian toimittamista voitiin jatkaa.

Aunuksen Repola -kirjan toimituskunta ja kirjan päätoimittajat tekivät urotyön osin vaikeissakin tilanteissa. Usko meinasi välillä loppua kuin myös rahat.

Repolaisen toimituskuntakin joutui painiskelemaan raha-asioiden parissa.

Ilmoittajia ja mainosten maksajia etsittiin tiheällä kammalla. Lehtihän on maksuton jäsenjulkaisu. Onneksi verottaja armahti vapauttamalla seuran alv-maksuista.

Hallitus

Puheenjohtajat:

Erkki Mauranen, 1985 - 2001, 17 vuotta

Heikki Tarma, 2002

Tuula Kilpeläinen 2003, 2005

Lauri Huotari 2004

Varapuheenjohtajat:

Heikki Palaskari, Juhani Kyöttinen, Seppo Pikarinen, Martti Nesterinen, Pekka Hukkanen, Jorma Huovinen

Sihteerit:

Leo Homanen, Lauri Huotari, Tuija Pohjonen, Päivi Sandberg, Päivi Kiiskinen, Maire Huotari

Taloudenhoitajat:

Juhani Kyöttinen 1992 - 2001, 10 vuotta,

Pekka Nesterinen 2002 - 2003

Pekka Hukkanen 2004 - 2005

Jäsensihteerit:

Seppo Pikarinen 1993 - 2002, 10 vuotta

Päivi Kiiskinen 2003 - 2005

Hallituksen jäsenet:

Martti Pottonen, Lauri Huotari, Juhani Kyöttinen, Heikki Tarma, Ilpo Kantonen, Olavi Pänttönen, Pekka Pänttönen, Martti Nesterinen, Tuula Kilpeläinen, Ismo Homanen, Leo Homanen, Päivi Sandberg, Liisa Simonen, Jorma Huovinen, Lasse Huotari, Vilho Homanen, Jorma Pikarinen, Yrjö Kyöttinen, Mikko Pikarinen, Seppo Pikarinen, Pekka Hukkanen, Pekka Nesterinen, Erkki Mauranen, Tuija Pohjonen vuosina 1992- 2005.

Varajäseniä löytyy vuosikokousten pöytäkirjoista suunnilleen yhtä monta kuin varsinaisiakin.

Kaiken kaikkiaan voi todeta Repola-Seuran olleen tarpeellinen yhdistys repolalaisten sukujen yhdyssiteenä täällä nykyisessä kotimaassamme.

Olkaamme kiitollisia esivanhemmillemme. Kaikki eivät sieltä selvinneet hengissä kertomaan meille Karjalan kansan kärsimyksistä.

Erkki Mauranen

Kirjoittaja on Repola-Seuran perustajajäsen, puheenjohtaja 1985 - 2001 ja kunniapuheenjohtaja.

TV 2 raportoi Repolasta

Lappeenrannassa työskentelevät YLE:n toimittaja **Jari Hakkarainen** ja kuvaaja **Kari Kosonen** ovat tehneet karjalaisaiheisia ohjelmia, joten täkynä heittämäni Repola otti onkeen ja sain rutinoidut toimittajat 5 1/2 vrk kestäneelle raporttimatkalle. Alkujaan oli puhetta vähintään 1/2 tunnin yhtenäisestä dokumentista Repolasta höystettynä Homasen sukutarinalla ja lähetettäväksi ensi vuoden alussa. Joku pomo hoksasi **Tarton rauhan päivän 14.10.** ja määräsi sen tehtäväksi kaksiosaisena ja esitettäväksi ennen ko. 85-vuotispäivää.

Kolmen työntäyteisen päivän haastattelut ja kuvaukset (noin 20 tuntia) saksisormilla leikellään puolen tunnin ohjelmaksi. Kuulemma vain kahdestoista osa vaivalla haalitusta materiaalista pääsee julkisuuteen.

Repolan historiasta lähetetään 15 min. ohjelma **maanantaina 10.10.05 klo 18.20 TV 2:ssa Kotimaan kasvot** ja 15 min. ohjelma pakolaisista ja Homasen suvusta **torstaina 13.10.05 klo 18.20** samalla kanavalla.

Jossain määrin pääsin vaikuttamaan ohjelman sisältöön. Kesän kuluessa tein 30-sivuisen lyhenteen Repolan historiasta vuoteen 1939. Siitä tein vielä 9-sivuisen erittäin tiiviin esityksen toimittajien käyttöön pohjajuoneksi. Lisäksi haalin kymmeniä kuvia, karttoja ja piirroksia. En ollut tyytyväinen, kun suvustani tulee puolet ohjelma-ajasta. Leikkaaminen alkaa viikolla 37. Esitinkin sukukertomuksen poisjättämistä ja käytettäväksi koko aika pelkkään historiaan. Vastaus oli yksiselitteinen: "Joko tällä tavalla tai sitten ei mitään. Ota tai jätä!" Tehköötmieleisensä!

Tapasin tulkkina toimineen 23-vuotiaan **Anastasia Triihposen**. Hän opiskelee Tarton yliopistossa suomalais-ugrilaisia kieliä ja on erittäin kiinnostunut Repolan historiasta. Hänellä on sähköposti ja netti, josta hän seuraa toimintaamme sekä valittelee, ettei siinä ole viimeisiä Repolaislehtiä. Värvään hänet kirjoittamaan itsestään, opiskelustaan sekä Repolan asioista lehteemme. Seura voinee avustaa häntä opiskelussa kirjoituspalkkioiden muodossa!

Albert Ilonen ja opettaja **Svetlana Grinevitskaja** kertoivat, että nyt ollaan kiinnostuneita ja keskustellaan avoimesti pakolaisperheistä. Esittivätpä he yhteistoimintaa koululla olevan museonhoitajan (en kerennyt tavata häntä) kanssa, jotta sinne voitaisiin lähettää informaatiota karjalankielistä väestöä ja turisteja varten. Siihen kelpaisivat valokuvat, vanhat kyläkartat ja -piirrokset, sukuselvitykset ja -taulut, lyhyet itsenäisyys-, pako- ym kertomukset. Olisipa kontrastia kerrakseen, kun urheiden sotilaiden ja partisaanien vieressä esiteltäisiin vihattuja valkobandiitteja! Siinä olisi tekemistä asiasta kiinnostuneelle!

Osalta seuramme jäsenistä kovaa vastatuulta saaneena toivon, että ymmärrettäisiin tv-toimituksen tekevän ohjelmia oman konseptinsa mukaan eikä siinä muilla ole nokan koputtamista. Kuten aina, tein parhaani pohjustustyössä ja järjestelyissä.

Toimittajien kanssa oli erittäin miellyttävää työskennellä.

Sykettä syksyyn!

Leo Homanen

Piirustuskilpailu Repolan koululaisille

Tulevan syksyn aikana Repolan koululaiset piirtävät kilpaa aiheena **"Parasta Repolassa"** tai **"Kotiseutuni Repola"**. Sarjat ovat 1. - 3. luokkien oppilaat, 4. - 6. luokkien oppilaat ja 7. - 9. luokkien oppilaat.

Toivomme innokasta osanottoa ja saavamme esi-arvostellut, parhaat työt sarjoittain jonkun matkalaisen mukana hallituksen arvioitaviksi ja palkittaviksi. Kenellä on matka sinnepäin, ottakaa yhteys puheenjohtajaan.

Repolan matkan tunnelmissa

Helle suosi tai paremminkin kiusasi tämänkesäisiä **Repolan** matkalaisia. Pöly pöllähteli sikäläisillä teillä ja kylänraiteilla. **Hannun** täydessä linja-autossa oli paljon ensikertalaisia Repolan reissaajia ja matka lienee ollut heille elämys monessakin mielessä.

Meillä, minulla ja miehelläni, ei ole minkäänlaisia sukujuuria siellä rajan takana, mutta kun vuosia sitten tuli lähdettyä Hannun kyytiin, niin on siellä sitten poikettu useamman kerran.

Majapaikkoja - sopu sijaa antaa

Tällä kertaa vain oli epätietoisuus majapaikasta, koska vakipaikkamme emäntä **Vera Romanova** oli poistunut tuonpuoleisiin, samoin opettaja **Juho Heiskanen**, johon olimme tutustuneet muutama vuosi sitten ja joka viimeksi tavatessamme oli vannottanut, että seuraavalla matkalla tulisimme sitten hänen taloonsa, joka oli silloin tyhjillään. Viimeiset elinvuotensa Juho asui ja oli hoivattavana hyvien naapureittensa **Ivan** ja **Nina Lazarevin** talossa. Yksi heidän pojistaan asuu nyt perheineen opettajan talossa. (Juho Heiskasen poika, Petroskoin geologisen instituutin eläkkeellä oleva pääjohtaja **Kim Heiskanen** on muuttanut Suomeen. **Heiskasten sukuseura**lle, joka on ollut kiinnostunut tästä rajan-

Arja Könttä

Ivan Ja Nina Lazarevin talo on kauniilla paikalla Lieksajärven rannalla

takaisesta suvusta, olen lähettänyt nyt viimeisimmät yhteystiedot.)

No majapaikka toki löytyi ja vieläpä edellä mainituilta Lazareveilta. Suuren matkalaisjoukon majoittamisessa lienee ollut vaikeuksia, koska meitä oli kymmenen vierasta siinäkin talossa. Petipaikka löytyi kuitenkin kaikille, tosin **Jari-pastori** joutui nukkumaan vaatekomeron lattialla ja isäntäväki naapurissa. Sakki oli sopuisaa ja isäntäväki karjalaiseen tapaan erittäin vieraanvaraista. Viihtyisä suuri talo oli kauniilla paikalla **Lieksajärven** rannalla hieman syrjemmässä keskustasta. Rantasauna lämpisi joka ilta ja pitkä ruokapöytä oli katettu monenlaisilla herkuilla. Mikäpä oli vieraitten viihtyessä.

Monipuolista ohjelmaa

Päivisin matkalaiset hajaantuivat kuka minnekin. Oli praasniekkajuhlaa, vierailuja tuttavissa ja sukulaisissa, hautausmaalla käyntejä, ostosreissuja jne. Mielenkiintoista näin luterilaisellekin oli seurata **Omelian** kylässä veden pyhitystä ja **matkamiehen rist**in pystyttämistä **Kyöttisen** suvun asuinpaikoille.

Esi-isiensä asuinpaikkaan kävi tutustumassa ukkinsa kanssa myös 27-vuotias kuvataiteilija **Hanneriina Moisseinen**. Rakennuksista oli ollut jäljellä vain jokunen peruskivi, mutta paikan näkeminen oli ollut Hanneriinalle vaikuttava kokemus, joita kokemuksia hän varmaan käyttää hyväkseen taiteilijan työssään. Hanneriina piirtää mm. sarjakuvia ja yhdistää taiteeseen tarinat. Tällä Repolan matkallakin oli tarinoita tallentunut ja niitä hän toivoi taas kuulevansa lisää **Vuokkiniemen** asukkailta, koska oli lähdössä seuraavalla viikolla sinne dokumenttielokuvaa tekevän ystävänsä kanssa. Tarinat hän aikoo koota kirjaksi. Viime Kalevalan päivänä oli ollut **Helsingin Sanomissa** laaja artikkeli tästä ansioituneesta nuoresta taiteilijasta.

Pottosia matkalla

Pottosten sukua oli matkalla enemmänkin, joista ensikertalaisia mm. enolainen **Mauri Pottonen** aikuisten poikiensa **Mikon** ja **Mikan** kanssa. Pari Pottosta asui koko reissun ajan Haukkasaaressa esi-isiensä asuinpaikoilla, joka on nykyisin kahden sikäläisen Pottos-serkuksen kesäpaikkana. Olemme eräällä reissulla päässeet Hannun mukana käymään Haukkasaaressa ja nähneet tämän paikan suurenmoisen kauneuden. Lieksajärven rannasta kohoavilla, loivasti kumpuilevilla aurinkoisilla niityillä oli vielä vanhat, suuret hirsirakennukset jäljellä. Ei voi siis ollenkaan ihmetellä, että nyt ensikertaa paikalla käyneille suvun asuinpaikkojen näkeminen oli ollut niin vaikuttavaa ja tunteisiin vetoava kokemus, että siitä kertominenkin toi palan kurkkuun.

Mikko ja Mika tuumivat, että kestää varmaan kauan, ennen kuin kaikki näkemänsä käsittää. Suvun historian tutkimisen lisäksi nämä reippaat pojat tekivät huomioita myös tämän päivän Repolasta.

Ruokakulttuuria

Mikko on ammatiltaan kokki ja kehui karjalaisia ruokia. Hän sanoi, että paikalliset emännät käyttävät paljon luonnon ja omien viljelyspalstojen tuotteita ja tekevät yksinkertaisista raaka-aineista herkullisia tarjottavia. Varsinkin hapanmaitotuotteet ja etikkasäilykkeet olivat siellä erikoisen hyviä. Ja entä tämä **sultsina**, sehän on ilmiselvästi **karjalainen tortilla**. Mika puolestaan oli tutustunut paikalliseen diskoon. Hän kertoi, että jytämelu ja muu meininki oli vähintään meikäläistä tasoa. Molemmat pojat aikoivat vielä tulevaisuudessakin käydä Repolassa.

Juuret löytyvät

Mauri on syntynyt neljäkymmentäluvun alussa. Kun suku joutui pakenemaan Haukkasaarerta kaksikymmentäluvun alkupuolella, oli hänen syntyessään tuosta tapahtumasta aikaa vasta kaksikymmentä vuotta. Mauri kertoo, että vuosiluvut ja suvun historian on vasta nyt myöhemmin ymmärtänyt suhteuttaa omaan elämänkaareensa.

Haukkasaaren aurinkoisilla tantereilla oli Mauri nyt ajatellut isäänsä, joka varmaan lapsena oli juoksennellut siellä kesäisellä pihamaalla ja oli onkinut rannassa körmyniskaisia ahvenia, aivan samoin kuin hänen oma tyttärenpoikansa tänä päivänä täällä Suomessa.

Eräänä päivänä sitten kaikki piti jättää. Pakomatkalle lähtö oli tapahtunut nopeasti. Sitä hetkeä eletään vielä tänäkin päivänä. Tuon hetken tunnelmaa kuvitellessa näkyy tuskainen ilme myöhempien sukupolvien haukkasaarelaisten kasvoilla, silmäkulmat kostuvat sivullisellakin. Se oli ollut kova paikka, se lähtö. Navetan ovi oli aukaistu ja eläimet laskettu vapaaksi. Mikä lie niiden kohtaloksi tullut? Entä miltä tuntuikaan tarttua ovenripaan tietäen, että kotiovi sulkeutuu nyt viimeisen kerran?

Liisa Heiskanen

Matkamiehen risti pystytettiin Omeljan Kyötinniemeen

Tämänvuotisen Repolaan suuntautuneen kotiseutumatkan yhteydessä 8. – 11. päivinä heinäkuuta, vaalittiin jälleen myös aikoinaan 1920-, 30- ja 40-luvuilla Repolan alueen tuleviin kohtalon päiviin vaikuttamaan pyrkineiden entisten, jo tuonpuoleisiin siirtyneiden esi-isiemme ja -äitiemme arvokasta muistoa.

Tämä ajatus mielessään oli **Kyöttisten sukuseura** varautunut matkan yhteydessä vierailemaan myös Kyöttisten suvun kantapaikalla, **Omeljan Kyötinniemessä**. Mukaan **Hannu Pottosen** luotsaamaan bussiin oli sukuseura valmistuttanut kauniin ja hyvin sopusuhtaisen ortodoksisen **matkamiehen ristin**, joka osiin purettuna,

Arja Könttä

hyvin pakattuna ja näin varsin vähän tilaakin vievänä, ikään kuin huomaamattomasti siirtyi muun matkatavaran joukossa Lieksasta Repolaan saakka. Lauantaina 9. päivänä heinäkuuta, repolalaisten ystäviemme mitä lämpimimmällä huolenpidolla risti sitten siirtyi pikkuautoilla Kyötinniemeen.

Varsinaiseen ristin pystytykseen osallistuivat **Martti Nesterinen**, hänen veljensä **Pekka Nesterinen** Valkealasta, sekä Martin tytär **Arja Könttä**, Lieksasta hänkin.

Ristin pystyttämisen jälkeen samalla paikalla toimitettiin ortodoksinen vedenpyhitys, vedellä vihmominen sekä muistopalvelus. Samalla niemellä on vieläkin selvästi löydettävissä talon paikka, jossa asuivat mm. Martti ja Pekka Nesterisen isovanhemmat **Pekka ja Anna Kyöttinen**. Erityisesti Pekka Kyöttisen hyvin ansiokas elämäntyö ja loppumattomat, rauhanomaiset ponnistelut Repolan itsenäisyyden säilyttämisen puolesta 1920 ja -30 -lukujen myrskyisinä vuosina on nyt näin saanut arvoisensa näkyvän tunnusmerkin. Samalla haluttiin kuitenkin muistaa myös kaikkia karjalaisia runonlaulajasukuja, jotka ovat Repolassa vaikuttaneet.

Kirkollisiin toimituksiin osallistuivat em. henkilöiden lisäksi **isä Jari Jolkkonen** Lieksasta sekä varsin runsas

joukko muitakin samalle matkalle osallistuneita suomalaisia ja myös paikallista väkeä.

Ristin juurelta on huikaisevan kauniit näkymät Lieksan järvelle, jossa - kuten tiedämme - on varsin runsaasti vesilläliikkujia, erityisesti kalamiehiä varsinkin kesäaikana. Näin nyt pystytetty matkamiehen risti on siis muistuttamassa, ei vain meitä suomalaisia repolalaisten sukujen jälkeläisiä, eikä vain ristin vieressä kulkevalla tiellä liikkujia, mutta myös kaikkia vesilläliikkujia ajallisen elämän joskus varsin nopeastikin muuttuvista tilanteista. Käytiinhän myös koko itsenäisen Suomen kannalta eräs keskeisimmistä taisteluista juuri noilla samoilla paikoilla Omeljan kylässä.

Jari Jolkkonen

Perheuutisia

Hyvät lukijat:
Julkaisemme mielellämme perheuutisia Repolaisessa. Ilmoittakaa niistä puheenjohtajalle tai sihteerille. Yhteystiedot sivulla 2.

Tuonilmaisiin siirtyneet

Pitkäaikainen jäsenemme **Esko Boxberg** kuoli 1. kesäkuuta 2005 Lieksassa. Hän oli syntynyt Kotkassa ja palveli Lieksan Kauppayhtiö OY:tä. Pulisona Maija (Mari) Mauro.

Monia armorikkaita vuosia!

Heikki Palaskari täytti 60 vuotta 15.09.2005. Helsingissä. Hän on Repola-Seuran perustajajäsen ja on toiminut toimikunnan ja hallituksen jäsenenä 1985 - 1997, varapuheenjohtajana 1994 - 1997, historiatoimikunnan kustannusvastaavana, seuran sääntöjen esikirjoittajana 1995 jne. Hän on ollut myös mukana Repolan pruasniekka-matkoilla. Heikki on siis yksi Repola-Seuran ahkeria puuhamiehiä.

• • • • • •

Nykyinen puheenjohtaja **Tuula Kilpeläinen** täytti 60 vuotta 23.04.2005 Kuhmossa. Tuula on puolet Homasia ja toinen puoli Pikarisia.

Monia armorikkaita vuosia!

Kauppias **Viki (Vihtori) Mauranen** täytti 90 vuotta 24.6.2005 Lieksassa. Hän on ainoa paljasjalkainen Repolassa syntynyt jäsenemme Suomessa, Syntynyt Koropin kylässä Repolassa. Perhe pakeni 10.1.1922 muuttokuormastossa Kivivaaran raja-aseman kautta Lieksaan.

Viki oli unohtunut lähtökiireessä kelkkamäkeen; hän oli tuolloin 7–vuotias. Kun asia sitten huomattiin, hänet haettiin kuitenkin mukaan. 12-vuotiaana Viki laitettiin juoksupojaksi Lieksaan kauppias Horttanaiselle. Viisikymmentäluvulla Viki lunasti kaupan itselleen. Hän on henkeen ja vereen hevos- ja ravimies. Lapsia hänellä on kolme poikaa: Matti Juhani, Tapani Antero ja Olli Untamo.

Mainittakoon vielä, että Viki Mauranen on ollut suurena apuna Repolan ja Mauran (ks. Karjalan Heimo –lehti 5 - 6/2005) historioita selvitellessä.

• • • • • •

Opettaja **Erkki Mauranen** täytti 70 vuotta 1.8.2005 Ruovedellä. Hän on syntyisin Nurmeksesta, Wasili Maurasen poika. Vasili ja Vihtori Mauranen pakenivat 1920 luvulla Repolasta.

Erkki on tehnyt elämäntyönsä opettajana Ruovedellä ja Visuvellä.

Lisäksi mainittakoon, että Repola–Seuran perustamisen ajatus on lähtenyt alkuun Maurasten sukukokoontumisten yhteydessä. Erkki Mauranen on seuramme kunniapuheenjohtaja toimittuaan puheenjohtajanamme liki 20 vuotta.

Anni Väisänen 100 vuotta

Sata vuotta sitten syyskuun 29.päivänä 1905 syntyi Repolan pitäjän silloisessa **Muujärven** kylässä **Helena ja Ignatta Ipatoffin** perheeseen toinen tytär. Ristittiin **Annaksi**, kutsuttiin Anniksi. Muistot Muujärven synnyinkylästä ulottuvat jopa yli yhdeksän vuosikymmenen taakse. Osa muisteluksista on raskaita, vaikeita muistella, mieluiten unholaan jätettäviä.

Anni Väisänen o.s Ipatoff, elää ja vaikuttaa Kajaanissa. Anni asuu omassa kauniissa kodissaan Kajaanin kaupungin keskustassa. Anni Väisänen valmistui opettajaksi vuonna 1925 Suistamon seminaarista. Hän toimi Kainuussa kolmella eri paikkakunnalla opettajana pääosin sodan jälkeen yhteensä yli kaksi vuosikymmentä. Anni solmi avioliiton Kontokin Kenttijärvellä syntyneen **Otto Väisäsen** kanssa vuonna 1927. Perheeseen syntyi tytär ja poika.

Anni on osallistunut pitkän elämänsä aikana aktiivisesti ja sydämellään Lotta-Svärd -työhön, Marttajärjestön toimintaan sekä lähetysompeluseuratyöhön. Anni Väisänen seuraa aktiivisesti elämää ympärillään sekä maailman tapahtumia virkeänä ja teräviä huomioita tehden. Syntymäpäivää juhlittiin perhepiirissä.

Kaikkien karjalaisten puolesta toivotamme satavuotiaalle sukunsa matriarkalle hyvää terveyttä, voimia ja virkeyttä sekä monia, monia armorikkaita vuosia!

Karjalan Sanomista poimittua

Lehti ilmestyy Petroskoissa viikottain, levikki noin 1500 kpl.

Metsästys ja kalastus

Hirvenkaatolupia myönnetään pääasiassa metsästysprikaateille sekä niille yksityishenkilöille, jotka ovat osallistuneet hirvien talvireittilaskentaan.

Kivääirikaliiperi on määrätty, ettei eläimiä haavoiteta turhaan liian pienikaliiperisilla aseilla. Sen lisäksi yksityisiltä luvansaajilta edellytetään koulutetun metsästyskoiran käyttöä metsästyksen apuna.

Peurankaatolupia ei ole jaossa, koska niiden kanta on laskussa, kuten Suomessakin. Salametsästys on myös hyvin tavallista. Kiinnijäävä saa runsaat sakot maksettavakseen.

Verkkokalastus tasavallan vesissä on kielletty yksityisiltä henkilöiltä vuoden 2005 alusta. Kalastusta varten on perustettava ryhmä (prikaati) kuten metsästyksessäkin. Ryhmälle voidaan myöntää kalastusoikeus sopivaa maksua vastaan. Valtio hoitaa asiaa. Kielto on kohdannut tietenkin suurta vastustusta vesistöjen äärillä asuvien asujaimiston taholta. Verkkoja takavarikoidaan ja uusia ostetaan. Kaikki eivät halua ymmärtää tätä heidän mielestään järjetöntä päätöstä.

Lapset

Uusimmat tutkimukset kertovat, että Karjalassa lasten terveydentila on erittäin huono. Vain joka 18. lapsi on kokonaan terve. Syitä ovat mm. ruuan ja veden heikko laatu, pitkät koulupäivät ja yleensä heikot terveyspalvelut. Esim. Petroskoin lukuisista kouluista vain kahdessa on ajanmukaiset hammashoitolat.

Hoitomaksu lastentarhassa on 2500 ruplaa kuukaudessa. Valtio vastaa 80 % päivähoitokuluista.

Energia-asiat ja sähkön hinta

Sähkön hinnasta tasavallassa päättää Karjalan energiakomissio. Hintamääritykseen vaikuttavat nostavasti polttonesteiden ja maakaasun hinnanvaihtelut ja lämmönjakelulaitosten verotuksen muutokset.

Hintoja tarkistetaan vuosittain. Nousu v. 2004 oli 16,6 % yksityistalouksille. Sähkön hinta nyt 0,70 rpl /kWh ja 1,4 rpl teollisuudelle. Kaasu maksaa yksityistalouksille 3,25 rpl/ m3. Yksi euro on noin 34 ruplaa.

Palkat

Kuukausipalkka keskimäärin Karjalan tilastokomitean mukaan on 7.157 rpl/kuukaudessa. Rautateillä, voimataloudessa ja metalliteollisuudessa 12.000 - 13.000 ruplaa kuukaudessa. Virkapalkat ovat tyydyttävällä noin 10.000 ruplan kuukausitasolla. Huonoimmat palkat ovat terveydenhuoltoalalla vajaa 5.000 rpl kuukaudessa, opetus ja kulttuuri 4.000 – 5.000 rpl kuukaudessa. Huonoin palkkataso on ravitsemisalalla alle 4.000 ruplaa. Palkat nousivat edellisvuodesta 6,7 %.

Uudet metsävuokraussäännöt tehostavat Karjalan metsätaloutta

Vuokraavilta metsäyhtiöiltä edellytetään liiketoimintasuunnitelmaa. Tasavalta vuokraa metsää hakkuutoimintaa varten 5 - 49 vuodeksi aina yhdellä sopimuksella.

Pitkät vuokraussopimukset houkuttavat sijoittajia ja tätä kautta saadaan investointeja metsäteollisuuteen. Raakapuun vienti väheni ulkomaille 10 % kahtena viimeksi kuluneena vuonna. Puunjalostuotteita ovat olleet pääasiassa sahatavara, pahvi, sellu, paperi ja voimapaperisäkit. Esim. **IKEA-konserni** investoi huonekaluteollisuuteen Kostamuksessa.

Kaivosteollisuus toiseksi suurin tuotantoala Karjalassa

Sen osuus on 18 % koko teollisuustuotannosta. Yksi kolmasosa on rakentamiseen tarvittavia tuotteita ja 2/3 suunnittelu-, räjäytys- ja kaivosmittaus- ja suunnittelutuotteita. Työllistää 3 000 henkilöä, joiden keskikuukausipalkka on 7.500 ruplaa kuukaudessa. Karjala haluaisi löytää investoijia kaivannaisteollisuuteen, koska tiedossa on monipuoliset mineraalivarat alueella. Työtä asian eteen tehdään aktiivisesti mm. Kostamuksessa, jossa toimii **Karjalan Pelletti** -niminen vuoriteollisuuskombinaatti tuottaen rautamalmia vientiin hyvin huomattavia määriä.

Tietopankki Internetiin

Petroskoin Yliopiston historiatieteen tohtori, professori **Juri Kilin** (Repolan poikia) perustaa Internetiin tietopankin, josta löytää tiedot "Suuressa isänmaallisessa sodassa" Karjalan rintamalla kaatuneista sotilaista. Sivut löytyvät Petroskoin valtionyliopiston sivuilta.

Tiedä enemmän Karjalasta!

Tietopalat **Karjalan Sanomat** -nimisestä Karjalan Tasavallassa ilmestyvästä sanomalehdestä viime talven numeroista lyhenteli **Tuula K.**

Karjalan Sanomat voi tilata kotiin. Vuosikerta maksaa 55 euroa. Samalla tuet suomenkieltä Karjalassa. Tilauksia välittää **Suomalainen Kirjakauppa**, puh. 09-8527 880 tai sähköpostilla niina.salmi@suomalainenkk.fi .

Lehti myös internetissä osoitteessa **http:karjalansanomat.sampo.ru** .

Huomaa, ettei pidä laittaa www:tä! Lehden sisällöstä noin kolmannes löytyy suomeksi, englanniksi ja venäjäksi.

JOUKKOKIRJE

.M43

Repola-Seura etsii internetsivujen hoitajaa

Jos internet on Sinulle tuttu ja tiedät vähän teknisestä puolestakin -

Jos olet innostunut karjalaisista ja etenkin repolalaisista asioista -

Jos Sinulla on hiven aikaa ja hyvää tahtoa -

Jos Sinulla on ideoita tai ajatuksia sivujen kehittämisestä

Saatat olla oikea henkilö pitämään yllä nettisivujamme osoitteessa www.repola-seura.org

Ota yhteyttä puheenjohtaja **Tuula Kilpeläiseen**, osoitetiedot sivulla 2.